

Podle právního stavu plativšího již taktéž v době, kdy bylo vydáno rozhodnutí polic. ředitelství, jsou povolány rozhodovati ve věcech vypovídání cizinců zdržujících se v Bratislavě v I. stolici polic. ředitelství (arg. §§ 2 a 3 č. 2. a 3. vyhlášky z 2. srpna 1920 č. 538 Sb. ve spojení s §§ 10 a 14 odst. 1 zák. čl. V : 1903), v II. stolici župní úřad (arg. § 6 odst. 2 lit. b) zák. č. 126/20) a v III. stolici ministerstvo (arg. § 14 posl. odst. zák. čl. V : 1903). Z této úpravy pořadí stolic správních jest zřejmo, že ministerstvo může vystupovati ve věcech tohoto druhu toliko jako úřad III. stolice, a že tedy může přezkoumávati meritorně — k odvolání — teprve rozhodnutí, jež v těchto věcech vydal župní úřad jako úřad II. stolice, rozhodnuvší o odvolání z výroku pol. ředitelství jako úřadu I. stolice.

V daném případě nevydal však župní úřad vůbec žádného rozhodnutí. Žal. úřad (min. pro Slov.) měl tedy, když k němu došlo odvolání z rozhodnutí polic. ředitelství — tedy z rozhodnutí úřadu I. stolice — toto odvolání odmítnouti z důvodu, že není příslušným o odvolání tom meritorně jednati a přezkoumávati meritorně rozhodnutí úřadu I. stolice, měl však zrušiti nesprávné právní poučení připojené k rozhodnutí úřadu I. stolice, že totiž z výroku toho lze se odvolati k žal. úřadu. Leč žal. úřad tohoto postupu nezachoval, nýbrž přezkoumával meritorně přímo rozhodnutí úřadu I. stolice, k čemuž však podle hořejších úvah nebyl příslušným. Ale pak jest výrok žal. úřadu stížen nezákonností, k níž jest nss-u hleděti z povinnosti úřední.

Žal. úřad nemůže svoji kompetenci, přezkoumávati přímo rozhodnutí úřadu I. stolice, opíráti ani o ustanovení §§ 2 a 4 nař. min. pro Slov. z 18. července 1920 č. 41/7747 adm. I. (Úředné Noviny č. 22 ex 1920), neboť i kdyby bylo lze připustiti, že kompetenční předpisy obsažené v §§ 2 a 4 cit. nař. mohly — pokud šlo o město Bratislavu — založiti kompetenci ministra jako úřadu II. stolice ve věcech vypovídání cizinců v době, kdy Bratislava byla městem s právem munic., nelze předpisů těch již použití od doby, kdy Bratislava ztratila tuto právní povahu stala se městem s reg. magistrátem a byla takto včleněna do svazku organisace župní.

Bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss, aniž se soud mohl zabývati meritem stížnosti. Žal. úřadu bude nyní náležeti, aby prováděje tento nálezný učinil opatření, by rozhodnutí polic. ředitelství bylo st-li znovu doručeno — avšak bez onoho nesprávného právního poučení — a aby tak st-li bylo umožněno nařikati toto rozhodnutí odvoláním k župnímu úřadu.

Č. 6751.

Živnostenské právo : * Proti rozhodnutí živn. úřadu, jímž bylo odepřeno vyloučení určitou kategorii živnostníků z dosavadního společenstva smíšených živností, nejsou legitimováni ke stížnosti na nss jednotliví členové společenstva, nýbrž jen většina příslušníků živnosti, jež má býti vyloučena.

(Nález ze dne 26. září 1927 č. 24.561/26.)

Prejudikatura: Boh. 5836/26 adm.

Věc: Jaroslav D. a spol. v M. O. proti ministerstvu obchodu o zřízení společenstva dámských krejčů a krejčovských.

Výrok: Stížnost se odmítá jako nepřípustná.

Důvody: Žsp v Brně nařídila výnosem z 31. ledna 1926 na základě § 111 živn. řádu, aby živnost dámských krejčí a krejčovských v soudním okrese M. O.-ském byla vyloučena ze společenstev, k nimž dosud náležela, a aby bylo zřízeno samostatné společenstvo dámských krejčí a krejčovských pro jmenovaný soudní okres. Nař. rozhodnutím vyhovělo min. obch. odvolání společenstva řemeslných živností v M. O., a zrušilo rozhodnutí v odpor vzaté pro nezákonnost, protože živn. řád nezná samostatné živnosti dámských krejčí, nýbrž uvádí ve 3. odst. § 1 pod bodem 35 jednotnou živnost oděvnickou, jež obsahuje i krejčovství mužské, takže se zřetelem k ustanovení § 111 živn. řádu není pro zřízení zvláštního společenstva ženských krejčí zákonného podkladu.

O stížnosti na toto rozhodnutí podané uvážil nss toto:

V § 111, odst. 2 živn. řádu jest předepsáno, že u společenstev, která pojímají různé živnosti, mohou ve vzájemné dohodě nebo na žádost většiny členů některé kategorie živnostenské nebo příbuzných kategorií živn., tyto kategorie živností býti z dosavadního společenstva vyloučeny a jakožto samostatná společenstva zřízeny nebo k některému již zřízenému společenstvu přivtěleny.

Dle tohoto ustanovení váže zákon nárok živnostníků při zřizování nového odborného společenstva nebo při zamýšleném přistoupení k němu na to, že se ho musí domáhati většina příslušníků dotyčné živnostenské kategorie. Z toho však plyne, že jednotlivec takového nároku nemá, nýbrž pouze většina členů dotyčného druhu živnosti, po případě v úvahu přicházejících příbuzných druhů živností. Nemá-li však jednotlivec právního nároku takového, nemůže odepřením povolení ke zřízení nového odborného společenstva býti ve svých subj. právech zkrácen. Ježto však nss může dle § 2 zák. o ss poskytovat ochranu toliko v případě porušení subj. práv, mohl by se nss stížností meritorně zabývat jen tenkrát, kdyby byla podána většinou členů společenstva provozujících živnost, o niž jde.

Dle seznamu ve správních spisech založeného jest ve společenstvu řemeslných živností v M. O. sdruženo 159 dámských krejčí a krejčovských, z nichž pouze 7, tedy nepatrná menšina podala stížnost na nss. St-lé sami jako jednotlivci nejsou legitimováni na rozhodnutí min. obch. podati u nss-u stížnost. Není-li však stížnost podána většinou členů řečeného společenstva řemeslných živností, pokud provozují dámské krejčovství, nýbrž menšinou jejich, která nemůže uplatňovati nějaký nárok na zřízení nového společenstva, pak nezbyvá, než stížnost pro nedostatek legitimace st-lů k podání stížnosti odmítnouti jako nepřípustnou.

Č. 6752.

Policie cizinecká. — Administrativní řízení (Slovensko): I. * Nařízení min. pro Slov. z 18. července 1920 č. 41/7747 adm. I. (Úřední Noviny č. 22 ex 1920), pokud v § 2 při-